

Mescid-i Dırar

Mescid-i Dırar hadisesi "dini ve dinî değerleri" kullanarak

Müslümanlar arasında fitne çıkarmanın tipik bir örneğidir.

Kur'ân-ı Kerîm'in Tevbe Sûresinde 10 âyetle üzerinde durduğu (Tevbe Sûresi, 107-117) bu olay kıyamete kadar her zaman ortaya çıkacak olan fitne hareketine karşı nasıl davranmamız gerektiği konusunda fikir verir.

*

Mekke'de münafık yoktur. Nifak hareketi Medine başlamıştır.

Sebepleri:

1. İlim ve kitap sahibi zeki Yahudilerin bulunması,
2. Güçlülerin baş olma, lider olma ve makam sevdası,
3. Güçsüzlerin menfaat kaygısı ile güçlülere yanaşması...

*

Neden dini ve dinî değerleri istismar etme ihtiyacı duymuşlardır?

Bu küfrün çaresizliğinden ve tükenmişliğinden kaynaklanır. Reddettikleri ve kabul etmedikleri dine sahip çıkma görüntüsü ile mü'minlerin inançlarını ve kalplerini bozmayı amaçlamışlardır.

İslâm âleminde nifakın cinayeti çok büyüktür.

Fitnenin en büyüğü böyle ortaya çıkmıştır.

*

Peygamberimizin (asm) "Fasık" adını taktığı Ebû Amir, münafıkların reisi Ubey b. Selül'ün teyzeoğlu ve akıl hocasıdır. Ebu Amir'in amacı Mekke'den çıkarılan Hz. Muhammed'in (asm) Medine'de de sıkıştırılarak hicrete zorlamaktı... Bütün çabası buna yönelikti.

Bedir'de, Uhud'da müşriklerle beraber savaşmış, Mekke'nin fethinden sonra Arap kabilelerini kıskırtmış; ama Huneyn'de mağlûp olunca bütün hayalleri suya düşmüş ve Şam'a kaçmıştır.

Şam'da Bizans'ın Şam valisini kıskırtarak Bizans ordusunu Peygamberimiz (asm) üzerine gönderme çabalarına girmiş, Medineli münafıklara mektup yazarak "Kayser Ordusu Medine'ye saldıracak" propagandasını yapmıştır. Bu propagandaya gönülden inanan Ubey b. Selül Peygamberimizin (asm) Tebük Seferine katılma teklifini reddediyor ve "Muhammed Kayser'i oyuncak mı sanıyor?" diyordu.

Diğer taraftan Müslümanların arasına dini kullanarak fitne vermek için "Mescid" yapmalarını ve saf Müslümanların aklını karıştırıp kalplerine şüphe vermelerini öğütledi.

*

Münafıklar hemen bir ev inşa ettiler ve Peygamberimize (asm) gelerek "hasta, yaşlıların cemaatle namaz kılmaları, yağmurlu ve soğuk gecelerde camiden mahrum kalmamaları için mescit yaptık" diye iyi niyet gösterisinde bulunarak açılışına Peygamberimizi (asm) dâvet etmişlerdir.

Böylece yaptıklarına meşrûiyet kazandırmayı düşünüyorlardı.

Mücemmi b. Cârîye adında çok güzel Kur'ân okuyan saf ve genç bir sahabiye aldatarak imam olarak görevlendirirler.

*

M. 630 yılı Bizanslıların Medine'ye saldıracağı haberini alan Peygamberimiz (asm) sefer hazırlıklarına başladı. Tebük'e kadar giderek orada 20 gün Bizans ordusunu bekledi; ama Bizans ordusu gelmedi.

Münafıkların propagandası ve mü'minlerin kalplerine korku verme taktığı suya düşmüştü. Peygamberimiz de (asm) sefere çıkmakla hem Bizans'a hem de Bizans'a güvenen Araplara büyük bir gözdağı verilmiş oldu.

Müslümanlara da büyük bir güven ve cesaret geldi.

*

Peygamberimiz (asm) Tebük dönüşü Kuba yakınlarında Zuevan mevkiine gelince münafıklar gelerek mescitte namaz kılmaya dâvet ettiler.

Yüce Allah Peygamberimizi (asm) uyardı: "Müslümanlara zarar vermek, hakikatleri çarpıtmak, mü'minlerin içinde ayrılık çıkarmak ve daha önce Allah ve Resulüne karşı savaşmış olan kimseye yataklık etmek için mescid edinenlerin mescidinde asla namaz kılma!" emretti. (Tevbe Sûresi, 9: 107-108.)

Peygamberimiz (asm) Âsım b. Âdî el-Acalân (ra) Mâlik b. Duşşüm es-Sâlimî'yi (ra) ve Hz. Vahşî'yi (ra) çağırarak "Halkı zâlim olan şu mescide gidin, onu yıkın ve enkazını da ateşe verin" emretti.

Böylece münafıklar kurdukları tuzağa kendileri düşmüş oldular.

*

Bu olaydan 20 gün sonra sahabeler mescitte otururken derin bir gürültü işittiler. Peygamberimiz (asm) "Yetmiş senedir cehenneme yuvarlanmakta olan bir taş şimdi cehenneme düştü" buyurdular.

Yirmi dakika sonra biri geldi "Münafıkların reisi Ubey b. Selül yirmi dakika önce öldü" dedi. (Sözler, 2009, s. 308; Müslim, 4: 3184; Ahmed b. Hanbel, Müsned, 2: 271; 3: 341, 346, 360.)

Ubey b. Selül'ün bütün beklentileri boşa çıkmış, hileleri tutmamış, hayalleri yıkılmıştı... Dayanamadı ve kahrından öldü...

*

Bu âyet-i kerimelerin haber verdiği bu olaydan çıkaracağımız çok önemli dersler vardır:

1. İbadeti amacından saptıran her faaliyet "dılar"dır, zarardır. İbadette ihlâs esastır. İçinde Allah rızası olmayan hiçbir faaliyet ibadet olmaz.
2. İslâmın ihyası mescitlerin ihyası ile ifsadı da mescitlerin ifsadı ile olur.
3. Mescitlerin takva üzerine kurulması, oraya gelenlerin sadece ibadet niyeti taşıması şarttır.
4. Kalplerine nifak hastalığı girenler dinî değerleri, mescidi, namazı ve ibadeti istismar ederler.
5. İbadetlerin arkasına sığınarak nifak çıkaran, Müslümanların birlik ve beraberliğini bozanların nifak hareketlerine asla

müsamaha gösterilmemelidir.